

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่  
ภาคตะวันตกของประเทศไทย

เปรมิกา สมสุข<sup>1\*</sup> สอาด บรรเจิดฤทธิ์<sup>2</sup>

Received : August 18, 2019

Revised : October 1, 2019

Accepted : December 23, 2019

**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย จำนวน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 402 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า Rating Scale ที่มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคู่แข่ง ปัจจัยด้านลูกค้า ปัจจัยด้านพนักงาน ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ :** ความสำเร็จทางธุรกิจ ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการรุ่นใหม่

<sup>1</sup> วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด (วิทยาเขตหัวหิน)

e-mail :Premikas2536@gmail.com

<sup>2</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

e-mail: sa-ard.banchirdrit@stamford.edu

\* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail :Premikas2536@gmail.com

## FACTORS AFFECTING THE BUSINESS SUCCESS IN TOURISM INDUSTRY OF NEW GENERATION ENTREPRENEURS IN WESTERN PART OF THAILAND

Premika Somsuk<sup>1\*</sup> Saard Banchirdrit<sup>2</sup>

### Abstract

The objectives of this research were to study the factors affecting the business success in tourism industry of new generation entrepreneurs in western part of Thailand. Samplings of this research were 402 new generation entrepreneurs who have tourism industrial business in the western part of Thailand which are in 5 provinces : Kanchanaburi, Samut Songkhram, Ratchaburi, Phetchaburi and Prachap Khiri Khan. The instrument for this research were the Rating Scale questionnaires which have the 0.91 reliability. The analyzed statistics were percentage, mean, standard deviation, Pearson Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis with Enter. The results found that customer factors, staff factors, marketing factors and economy factors which affected the success in tourism industry of new generation entrepreneurs in western part of Thailand was 0.05

**Keywords :** Business Success, Tourism industry, New generation entrepreneurs

---

<sup>1</sup> Thesis Master of Business Administration Stamford International University (Hua Hin Campus)

e-mail : Premikas2536@gmail.com

<sup>2</sup> Assistant Professor Master of Business Administration Program Stamford International University,

e-mail: sa-ard.banchirdrit@stamford.edu

\*Corresponding author, e-mail : Premikas2536@gmail.com

## บทนำ

ในยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีการเปิดการค้าเสรีระหว่างประเทศ ผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ประกอบการมองเห็นโอกาส โดยนำความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ทักษะทางการเงิน และทางสังคมที่ตนมีอยู่มาลงทุน เพื่อสร้างองค์กรธุรกิจขึ้นมา และใช้ทุนเหล่านั้นในการดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจ ผลักดันให้เกิดการสร้างสรรค์ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดนวัตกรรม สร้างสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นทางเลือกใหม่ๆ ในการดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการมีหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้วางแผน บริหารจัดการและผลักดันให้ธุรกิจเกิดการพัฒนานำไปสู่ความสำเร็จตามที่ได้คาดหวังไว้ (สุทธิดา เสถียรมาศ, 2555) ดังนั้นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ถือเป็นหัวใจสำคัญของการทำธุรกิจ เพราะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 25-45 ปี ถือได้ว่าเป็นคนรุ่นใหม่ไฟแรงที่มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างสิ่งที่มีคุณค่า โดยใช้ความรู้และความสามารถทางด้านธุรกิจในการบริหารงาน (แนวปฏิบัติว่าด้วยผู้ประกอบการรุ่นใหม่ YEC, 2560: ออนไลน์) จากการสำรวจผู้ประกอบการไทยมีสัดส่วนธุรกิจที่ก่อตั้งสำเร็จสูงที่สุดในเอเชียคิดเป็น 28% ของประชากรไทยวัยทำงาน ธุรกิจส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบธุรกิจเจ้าของคนเดียวที่มีขนาดเล็ก ผู้ประกอบการเหล่านี้มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย เนื่องจากก่อให้เกิดการจ้างงานและสร้างรายได้ให้กับประชากรไทย (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2557: ออนไลน์)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญกับประเทศไทย เป็นแหล่งรายได้หลัก และสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ แม้ว่าธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันตก ประกอบไปด้วย จังหวัดกาญจนบุรี สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ จะไม่ได้เป็นพื้นที่หลักในการสร้างรายได้ การท่องเที่ยวให้แก่ประเทศ แต่จัดได้ว่าเป็นภูมิภาคที่มีความน่าสนใจอยู่หลายประการ นอกจากนี้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นมีรายได้จากการประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้าน สินค้าที่ระลึกเพื่อขายให้กับนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปทีใดก็จะต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร ผลผลิตพื้นเมือง และหากพักแรม ต้องใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก เงินที่จ่ายออกไปนี้จะไม่ตกอยู่เฉพาะกับธุรกิจท่องเที่ยว หรือโรงแรมที่พัก แต่จะกระจายออกไปสู่เกษตรกรรายย่อยต่าง ๆ ธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย 6 ธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง (ผศ.ดร. กุลวรา สุวรรณพิมล, 2009, หลักการมีคคุณเทศก์, 101-127)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากการศึกษาในเบื้องต้นพบว่า ภาคตะวันตก มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มาก จึงเป็นเรื่องที่น่าทำการศึกษาเป็นอย่างยิ่งและเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งรายเก่าและรายใหม่ให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น สามารถพัฒนาธุรกิจของตนเองให้เติบโตและเพิ่มศักยภาพการจัดการธุรกิจ นอกจากนี้เพื่อเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตจังหวัดอื่น และธุรกิจที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้มีผู้ประกอบการที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจให้ยั่งยืนต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจกับความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย
5. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย

### วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย จำนวน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran (1953) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น 1) การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการแบ่งประชากรออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1. ธุรกิจนำเที่ยว 2. ธุรกิจที่พักแรม 3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม 4. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก 5. ธุรกิจคมนาคมขนส่ง 6. ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง แล้วสุ่มตัวอย่างจากทุกระดับชั้น 2) การสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) โดยแบ่งกลุ่มจำนวนตัวอย่างแต่ละจังหวัดให้เท่ากัน ในสัดส่วนจังหวัดละ 67 คน 3) การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิด รูปแบบเครื่องมือ และโครงสร้างเนื้อหาการวิจัย แล้วสร้างแบบสอบถามภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายชื่อ ตั้งแต่ระดับ 0.50 – 1.00 แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

### ผลการวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่าผู้ประกอบการรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบธุรกิจ 8 ปี ขึ้นไป รูปแบบธุรกิจประเภทเจ้าของคนเดียว ทุนจดทะเบียนมากกว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป และมีจำนวนพนักงาน 16-20 คน

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}=4.48; S.D.=0.24$ ) เมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่าด้านพนักงาน ( $\bar{X}=4.55$ ;S.D.=0.28) มาเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านลูกค้า ( $\bar{X}=4.55$ ;S.D.=0.34) ด้านคู่แข่งชั้น ( $\bar{X}=4.51$ ;S.D.=0.36) ด้านการตลาด ( $\bar{X}=4.50$ ; S.D.=0.35) ด้านการเงิน ( $\bar{X}=4.47$ ;S.D.=0.40) ด้านเทคโนโลยี ( $\bar{X}=4.44$ ;S.D.=0.40) และด้านเศรษฐกิจ ( $\bar{X}=4.32$ ;S.D.=0.49) ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของธุรกิจในอนาคตของการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}=4.65$ ; S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเติบโตของธุรกิจ ( $\bar{X}=4.78$ ; S.D.=0.28) มาเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ( $\bar{X}=4.62$ ; S.D.=0.33) และด้านผลกำไร ( $\bar{X}=4.56$ ; S.D.=0.31) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Cocfficient)

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	ความสำเร็จทางธุรกิจ (Pearson Correlation)
1. ด้านการตลาด	0.429*
2. ด้านการเงิน	0.243*
3. ด้านพนักงาน	0.426*
4. ด้านเศรษฐกิจ	0.387*
5. ด้านเทคโนโลยี	0.295*
6. ด้านคู่แข่งชั้น	0.530*
7. ด้านลูกค้า	0.434*
<b>เฉลี่ยรวม</b>	<b>1</b>

\* P < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านพนักงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่งชั้น และด้านลูกค้า มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	t	Collinearity Statistics	
					Tolerance	VIF
(Constant)	1.117	0.208		5.366*		
ด้านคู่แข่งชั้น	0.251	0.036	0.320	7.007*	0.671	1.490
ด้านลูกค้า	0.219	0.033	0.268	6.723*	0.882	1.134
ด้านพนักงาน	0.167	0.042	0.170	3.954*	0.760	1.315
ด้านการตลาด	0.090	0.036	0.111	2.488*	0.699	1.431
ด้านเศรษฐกิจ	0.056	0.025	0.098	2.247*	0.732	1.365

R2 = 0.444, SEE = 0.20914, F = 63.361, Sig. of F = 0.000, \* P < 0.05

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Stepwise เป็นวิธีที่มีความเหมาะสมในการพิจารณาคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามสามารถเขียนได้ดังนี้

ความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย =  $1.117 + 0.251$  (ด้านคู่แข่งชั้น) +  $0.219$  (ด้านลูกค้า) +  $0.167$  (ด้านพนักงาน) +  $0.090$  (ด้านการตลาด) +  $0.056$  (ด้านเศรษฐกิจ)

จากสมการข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านคู่แข่งชั้น ด้านลูกค้า ด้านพนักงาน ด้านการตลาด และด้านเศรษฐกิจมีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

### อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ รุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย สามารถยกมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบธุรกิจ 8 ปี ขึ้นไป รูปแบบธุรกิจประเภทเจ้าของคนเดียว ทุนจดทะเบียน มากกว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป และมีจำนวนพนักงาน 16-20 คน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ชญาณ์ แจ่มใสศรี (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในเขตชุมชนกรณีศึกษา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า เพศ ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงานแตกต่างกัน

2. จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านพนักงาน มาเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่งชั้น ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fred R. David (2007), Certo and Peter (1988), Wheelen and Hunger (2008), สุพานี สฤกษ์วานิช (2544) ที่เสนอว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านพนักงาน ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่งชั้น ด้านลูกค้า

3. จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับศึกษาความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเติบโตของธุรกิจ มาเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และด้านผลกำไร ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ G.T.Lumpkin and Dess (1996), Druker (2001), Foley & Green (1989), Frese (2000), Fry et al., (1998), Wicham (1998) ที่เสนอว่า ความสำเร็จทางธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านผลกำไร ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ด้านการเติบโตของธุรกิจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ชญาณ์ แจ่มใสศรี (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในเขตชุมชน กรณีศึกษาอำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง มีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมาก

4. จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านพนักงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านคู่แข่ง และด้านลูกค้ากับความสำเร็จทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริญา ดังนฤมิตร (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ในระดับต่างกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านคู่แข่ง ปัจจัยด้านลูกค้า ปัจจัยด้านพนักงาน ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความสำเร็จทางธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านคู่แข่ง สอดคล้องกับแนวคิดของพรนภา เปี่ยมไชย (2556) กล่าวว่า คู่แข่งขันรายใหม่ในอุตสาหกรรมจะเป็นอุปสรรคทางการค้าสำหรับธุรกิจเดิม จะส่งผลกระทบต่อส่วนแบ่งทางการตลาด ปัจจัยด้านลูกค้าและปัจจัยด้านการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ และคณะ (2554 : 180 - 184) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านลูกค้าและปัจจัยด้านการตลาดส่งผลต่อความสำเร็จของ SMEs คิดเป็นร้อยละ 33.5 ปัจจัยด้านพนักงาน สอดคล้องกับแนวคิดของวรพจน์ บุษราคมวดี (2556) กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ โดยผู้บริหารต้องนำข้อมูลทางเศรษฐกิจมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก่อให้เกิดโอกาสสูงสุดและลดอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กร และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร สุริยะพรหม (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจบริการอาบน้ำและตัดแต่งขนสุนัขในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจที่สำคัญที่สุด อันดับแรก คือ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยดี

### ข้อเสนอแนะ

ด้านการตลาด ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มช่องทางที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเข้าถึงสินค้าและบริการได้มากขึ้น เช่น Facebook, Line, Instagram และควรมีการส่งเสริมการตลาดในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความต้องการสินค้าและบริการ

ด้านการเงิน ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการสำรองเงินสดไว้สำหรับเหตุฉุกเฉิน ในกรณีที่มีการใช้จ่ายเงินแบบเร่งด่วน และควรจะนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการด้านบัญชี เพื่อให้ระบบการจัดการด้านบัญชีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านพนักงาน ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการสรรหาและคัดเลือกพนักงานที่ดี โดยการคัดเลือกพนักงานตามความสามารถหรือความถนัดของพนักงานแต่ละคน เพื่อให้ได้พนักงานตรงตามความต้องการของกิจการ และควรให้สวัสดิการแก่พนักงาน เพื่อลดปริมาณการลาออกของพนักงาน

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้เข้ากับสภาวะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าเข้ามาซื้อสินค้าและบริการ และควรมีการวิจัยความต้องการของลูกค้า เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาสินค้าและบริการให้ตรงตามความต้องการลูกค้า

ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นของลูกค้าโดยผ่านสื่อโซเชียล Facebook โดยการนำความคิดเห็นของลูกค้ามาพัฒนา ปรับปรุงสินค้าและการให้บริการ และควรมีการชำระเงินผ่านคิวอาร์โค้ดหรือการส่งจองสินค้าและบริการผ่านระบบออนไลน์ เป็นต้น

ด้านคู่แข่ง ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน โดยกิจการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของพนักงานให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และควรปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการให้กิจการมีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ด้านลูกค้า ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะของลูกค้ามาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทางการตลาดให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่อื่น เช่น ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น

2. ควรมีการเก็บรวบรวมงานวิจัยเชิงคุณภาพพร้อมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำมาอธิบาย สนับสนุนและทำให้ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความสำเร็จทางธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ มีความชัดเจนและน่าเชื่อถือมากขึ้น

### กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอาด บรรเจิดฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักงานวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร. สุเมธ ชูदारาตระกูล, ดร. ปริญญา บรรจงมณี และคุณนิรุต เหลืองอร่าม ที่ได้กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ในครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของประเทศไทย ซึ่งให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

รวมไปถึงขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจที่ดีแก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่คุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้ ความรัก ความเมตตา ความโอบอ้อมอารี และมิตรไมตรีด้วยดีตลอดเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

### เอกสารอ้างอิง

กุลวรา สุวรรณพิมล. (2550). *หลักการmarktectk.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.

จุฑามาศ จิตติถาวร และคณะ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs ในประเทศไทย. *วารสาร Asian Social Science*. 7 (5): 180 – 190.

พรนภา เปี่ยมไชย (2556). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม.* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ทริบเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.

- พิมพ์ชญาณ์ แจ่มใสศรี (2554). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในเขตชุมชนกรณีศึกษา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม* วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร สุริยะพรหม (2557). *ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจบริการอาบน้ำและตัดแต่งขนสุนัขในอำเภอเมืองเชียงใหม่*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริญา ตังนฤมิตร. (2558). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2556). *การพัฒนาองค์กร*. ปทุมธานี : ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ศิริญา ตังนฤมิตร. (2558). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาติ ไตรภพสกุล. (2557). *คนไทยอยู่ตรงไหนในดัชนี เ้าแก่ เอเชีย*. [ออนไลน์], สืบค้นจาก: <https://www.forbesthailand.com/commentaries-detail.php?did=143>
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิสิทธ์พัฒนาจำกัด.
- หอการค้าไทย. (2560). *แนวปฏิบัติว่าด้วยผู้ประกอบการรุ่นใหม่ YEC*. [ออนไลน์], สืบค้นจาก: <https://www.thaichamber.org/th/network/yec>. (2561, 10 พฤศจิกายน).
- Certo, S. G., & Peter, P. (1988). *Strategic management: Concepts and applications*. New York: Random House.
- Cochran, W. G. (1953). *Sampling techniques*. New York: John Wiley & Sons.
- David, F. R. (2007). *Strategic management: Concepts and cases*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Drucker, P.F. (2001). *The essential Drucker: selections from the management works of Peter F. Drucker*. Oxford : Butterworth Heinemann.
- Frese, Michael. (2000). *Success and Failure of Micro business Owners in Africa : A Psychological Approach*. United States of America : Greenwood Publishing Group.
- Fry, Fred L., Stoner, Charles R., and Hattwick, Richard. (1998). *Business : an integrative Framework*. Boston : McGraw-Hill.
- Foley, P. and Green, H. (1989). *Small business success*. London : Chapman
- Lumpkin, G.T. and G.G. Dess.(1996). *Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance*. Academy of Management Review.
- Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2008). *Strategic management and business policy (1th ed.)*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall
- Wickham, P. A. (1998). *Strategic Entrepreneurship*, Pitman, London.